

Kiev en Kremlin klem in de ring

Ondanks vredesconferenties, enkele Oekraïense slagveld-successen en een afgeblazen Wagner-mars op Moskou, is een einde aan de Oekraïne-oorlog ver weg.

De oorlog draait waarschijnlijk uit op een bevroren conflict, met in het beste geval een overeenkomst zoals die tussen Noord- en Zuid-Korea uit 1953. Officieel zijn Seoul en Pyongyang nog altijd in oorlog en vrijwel alle politieke issues zijn nog steeds niet opgelost, maar de wapens zwijgen (grotendeels) al zeven decennia.

Het Westen draagt ook sterk bij aan dit meest waarschijnlijke scenario. Europa en de VS leveren voldoende wapens om Kiev overeind te houden, maar te weinig en te laat om Oekraïne een realistische kans te geven op de eindoverwinning.

Oekraïne en Rusland blijven door hun nabijheid bedreigingen voor elkaar. Er zit geen enkel schot in een compromis over territoriale claims, Poetin kan zich niet veroorloven water bij de wijn te doen en de Russische misdaden zijn vrijwel zeker te vers en te vergaand voor Zelensky om nu handreikingen te doen.

Historische data wijzen eveneens richting een voortslepend conflict. Oorlogen tussen landen in de periode 1946-2001 eindigden in 26% van de gevallen binnen een maand en in 25% van de gevallen binnen een jaar. Als de strijd echter langer duurde dan een jaar, strekte de oorlog zich uit over gemiddeld meer dan een decennium.

Overigens zal ook tijdens onderhandelingen letterlijk nog veel kruid worden verschoten. De gesprekken die leidden tot de Koreaanse wapenstilstand sleepten zich twee jaar en

575 rondes voort. In die twee jaar sneuvelde 40% van de soldaten die Amerika tijdens de vijf jaar durende oorlog verloor.

Natuurlijk, als Poetin van het toneel verdwijnt, zou dat een uitweg kunnen bieden. Maar de kans dat dit op korte termijn gebeurt is erg klein. En ook al ruimt hij het veld, dan is het maar zeer de vraag of Rusland een vredelievender koers zal varen. Autoritaire leiders verliezen zelden de macht tijdens een door hen geïnitieerde oorlog. Bovendien overleven de regimes van autoritaire leiders die lang aan de macht zijn meestal als de voorman afzwaait. Na de Koude Oorlog bleef in 76% van alle gevallen dat een lang heersende dictator het veld ruimte, een autoritair regime de scepter zwaaien. Dat percentage loopt op tot 92% (autoritair regime of totale ineenstorting van de staat) als een persoonlijkheidscultus is gecreëerd rondom een lang aan de knoppen zittende leider, zoals bij Poetin het geval is.

Nog een paar cijfers: tussen 1919 en 2003 verloor nog niet de helft van de leiders hun positie na een nederlaag in een oorlog. En na de Koude Oorlog verloren autoritaire leiders die al minstens twintig jaar in het zadel zaten zeven keer de macht door massaprotesten. Driemaal resulteerde dat in democratische verkiezingen binnen twee jaar (waarvan overigens eenmaal in Tunesië, dat nu alweer in handen is van een man met dictatoriale trekken). Geen enkele keer maakte een land de overgang naar democratie als zo'n langheerser in het harnas overleed of als hij aan de kant werd gezet via een coup of een burgeroorlog.

Ga er daarom maar vanuit dat Poetin voorlopig nergens heengaat, dat Oekraïne hooguit gematigd offensief succes bereikt en dat het conflict zich de komende kwartalen tot jaren voortsleept. ■

Door **Andy Langenkamp**, Senior Political Analyst bij ECR Research